

2./ Füst Milán: IV. Henrik Király

Füst Milán művében nem a történelemből ismert canossai Henriket mintázta meg, hanem a végletek közt hánykolódó, ellentétes szenvedélyektől izzó embert, akinek ez a tragédiája, hogy nem tud azonosulni tetteivel. Henrik nem jó és nem rossz - a kettő összegyurtsága. Ember. Gondolkodó, tétova, gőgös vagy gyermekien naiv, nem koronás hős vagy biborban született gonosztevő, hanem szertelen kamasz, töprengő ember, javithatatlan álmodozó. Képtelen elhinni, hogy a világ rossz, az élet üres. Lelki, szellemi rokona Hamletnek, a XX. század bonyolult jellemű emberének is.